

"Sense paisatge no hi ha país"

El cantant Josep Tero presenta el seu darrer disc, 'Camins de tarda', una reflexió sobre la necessitat de protegir el nostre paisatge. Tero ha musicat textos de poetes d'indrets diferents dels Països Catalans amb melodies inspirades en la cançó popular.

Josep Tero, cantant i president de l'ACIC (Associació de Cantants i Intèrprets Professionals en Llengua Catalana), presenta el seu cinquè àlbum discogràfic, *Camins de tarda*, dirigit per Toni Xuclà. En aquest àlbum de catorze cançons, ens parla del paisatge a través dels textos de poetes diferents: Jordi Pere Cerdà, Isidor Macavich, Josep Espunyes, Carles Fages de Climent, Antoni Coronzu, Maria Àngels Anglada i J. V. Foix. El disc "va de l'Alguer a l'Alt Urgell i del Roselló a Eivissa", segons que en diu l'autor. *Camins de tarda* es podrà sentir en directe al concert que Josep Tero oferirà el 30 de gener a les deu del vespre, a l'església de Sant Martí d'Empúries, a l'Escala.

—*Què ens vol explicar amb Camins de tarda?*

—Aquest treball parla principalment del paisatge. El meu objectiu és d'explicar, amb tots els textos recollits, la idea bàsica del disc: sense paisatge no hi ha país. Qui ho explica més bé és en Xevi Planas a la cançó que dona títol a l'àlbum, *Camins de tarda*: "Et queden només el paisatge dels teus ulls i la llengua de la teva gent".

—*En quina situació es troba el nostre paisatge?*

—El veig força amenaçat, tant el paisatge natural com el que l'home ha fet harmònicament. Per exemple, l'arquitectura urbana que caracteritza el país corre perill. Jo mateix he format part d'algunes comissions per salvar edificis històrics. És important, perquè salvar parcel·les del paisatge és salvar parts del país; l'hem de protegir perquè no ens el destrueixin.

—*Amb quins matisos ha definit el paisatge a Camins de tarda?*

—He volgut tractar una idea de paisatge global. El paisatge no es defineix només per la vista, també es defineix pels sons: dels animals i, evidentment, de

les persones. Per aquesta raó he volgut que en aquesta proposta de definició del paisatge català hi hagi textos escrits per poetes de tots els dialectes del país: català occidental, central, nord-oriental... Perquè així es vegessin tots els matisos del paisatge.

—*Al disc hi ha sis 'Balades del pessebre de Giro-na' i un text de J. V. Foix que parla de Nadal. També es considera un tipus de paisatge?*

—Sí, he volgut incorporar-hi el Nadal com un paisatge més. Des de petits hem compost el nostre paisatge a través del pessebre i hem educat una sensibilitat a través del tacte i la vista per estimar el paisatge. Orient i Catalunya són ribes d'una mateixa mar, tenim oliveres, deserts, muntanyes, cases de pagès, que ens fan sentir persones d'un paisatge que és mediterrani i que és català. Re-componem el nostre paisatge amb un joc que per tradició ens porta al Nadal.

—*Ha escrit moltes cançons per a altres cantants com ara Maria del Mar Bonet. Com és que ha musicat textos de poetes i no de propis?*

—Sí, he fet moltes cançons per a Marina Rosell, Maria Josep Villarroja i Maria del Mar Bonet. Haver treballat molt per als altres ha implicat, d'alguna manera, que hagi treballat poc per a mi. La veritat és que m'ho passo millor quan escric jo; és més fàcil casar paraula i me-

lodia si surt tot de tu mateix. Quan has de casar la melodia amb un text que no és teu, és perillós, perquè és difícil d'aconseguir el mateix sentiment de qui l'ha escrit. Ara, per a mi era un repte fer el procés a la inversa.

—*Com la va fer, la tria dels poemes?*

—He cohesionat treballs que havia fet amb els anys. La meua música és un treball atemporal fora de les influències de la moda i el *marketing*. D'aquesta manera puc anar treballant sense por de ser

"Quan componc sempre busco motius de coherència que no tenen res a veure amb les modes ni amb l'estètica de les propostes musicals que ens arriben dels qui volen que siguem una colònia d'una colònia."

incoherent amb mi mateix i amb la meua música. Sempre busco motius de coherència, que no tenen res a veure amb les modes ni amb l'estètica de les propostes musicals que ens arriben dels qui volen que siguem una colònia d'una colònia.

—*I com ha aconseguit la coherència de Camins de tarda?*

—Hi ha més d'un element perquè una cançó connecti amb una altra, però la cosa més important és que s'entengui la idea principal del disc: com persones de llocs diferents veuen necessari de defensar el territori, el nostre paisatge. Aquest punt de confluència d'aquest neguit es veu quan coincideixen a dir una cosa: hem de vigilar el paisatge. Uns ho diuen directament, com ara la *Cançó de la tarda*, d'Antoni Coronzu: "se'n van les barques, en files cansades". Quan el poeta diu això no ho diu pas gratuïtament: les paraules se'n van de l'Alguer igual que se'n van les barques. Darrere els textos hi ha la necessitat de vigilar el país perquè no ens el facin malbé, i la necessitat de recalcar que el paisatge es compon, no tan sols d'elements vegetals, sinó també dels sons dels qui l'habiten.

—*El disc inclou un text del periodista Xevi Planas. Com ha estat la seva col·laboració?*

—Ell fa seguiment de tot el que es fa en cançó d'autor al territori, ens anima, ens ajuda i ens critica. Cosa que molts crítics no fan... En Xevi Planas m'ha ajudat molt en aquest disc, m'ha ajudat a donar aquesta coherència de què parlava abans. I el text que ha escrit és meravellós.

—*A la contracoberta del disc hi ha un dibuix de na Maria del Mar Bonet...*

—Me'l va regalar perquè acompanyés la idea del disc. Una palmera és el nostre territori, és un arbre càlid que ens alegra. L'he volgut utilitzar una mica com un "ex discis"; és posat a la contracoberta del disc com si fos un senyal d'identificació.

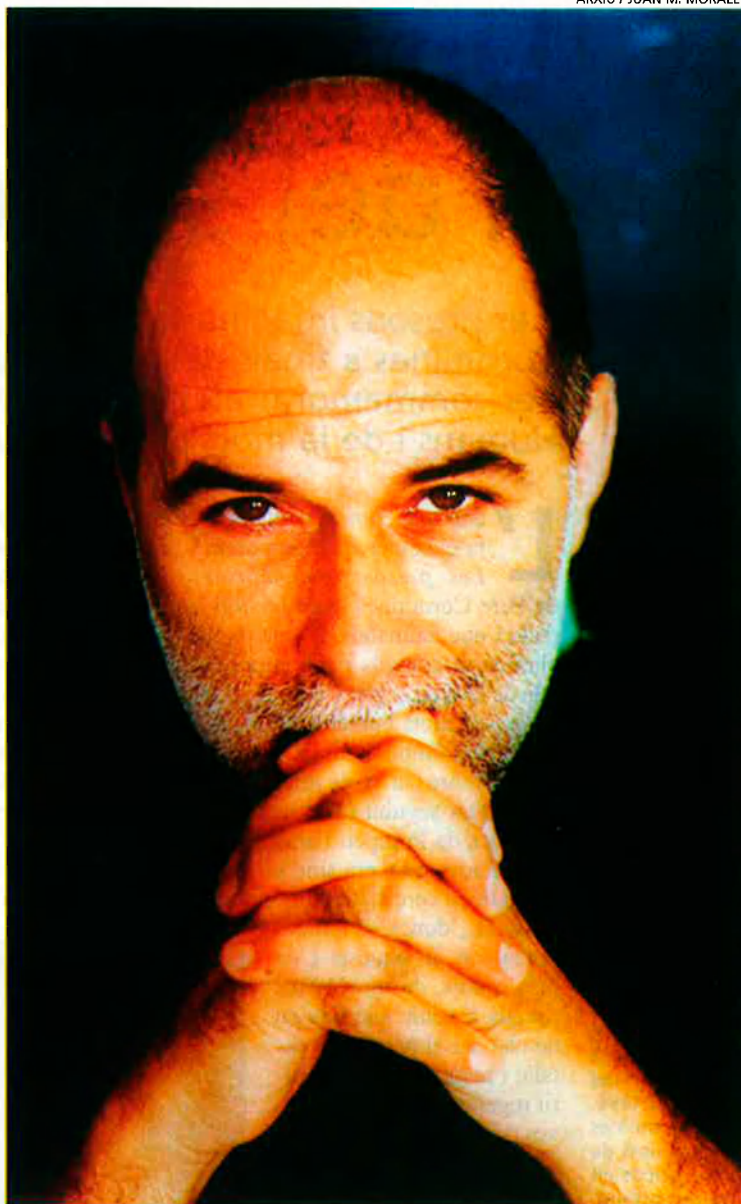
—*Després de tant de temps treballant en el món de la cançó catalana, com veu el panorama actual?*

—La cançó catalana passa un bon moment, perquè ara s'ha fet un gran progrés. Mirant-ho des de l'ACIC, és un bon moment perquè surten molts treballs i moltes actuacions. Tots els concerts de l'ACIC han funcionat bé. En definitiva, l'ACIC és una espècie de baròmetre per a mesurar l'activitat de cada zona de Catalunya. A més, una altra prova del bon moment que viu la cançó catalana és el cas que ja ens fan els mitjans de comunicació catalans. Han vist que era normal, participar en la nostra música. Les campanyes de promoció han estat efectives, i per això tot ha funcionat millor.

—*I quan vindrà un nou disc de Josep Tero?*

—Ja tinc la meitat de textos per a un de nou. Sempre vaig treballant. El meu sistema no és pas d'acabar un disc i després començar-ne un altre. Vaig treballant amb els materials i després els cohesiono amb una idea, un neguit, un tema...

Bea Cabezas

Josep Tero ha comptat amb la col·laboració de Maria del Mar Bonet, que ha dibuixat una palmera per a la contracoberta del disc: "Me'l va regalar perquè acompanyés la idea del disc. Una palmera és el nostre territori, és un arbre càlid que ens alegra".